

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap october 15^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítékalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyesszáma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLETTÖRTÉNET.

Töredékek Byron lord életéből.

(Folytatása.)

Persiába menni szándékát konstantinápoli mulatása közben megváltoztatá, a' következő nyarat Moreában tölteni határozván. A' török fővárosban útítarsa Hobhouse elvált tőle, Angliába visszahajózandó. Őt elvesztvén, újra és magán éppen azon nyomon tért vissza, mellyet már egyszer maga után hagyta, 's különösen görög ország vidékeit és szokásait tanulta költői 's festői vizsga szemekkel. Lelke, úgy látszott, valamennyire hajlandó vala morális hanyagságának kornyadozó állapotjából kigyógyulni, 's azon tapasztalásban lelt kedvtelése, miképen Anglia minden tekintetben más országok fellett áll, ellenfeleinek daczára is bebizonyítá, hogy keblében a' honzeretet messze volt még kialvástól.

Honi körülményei zavart állapotjának tisztába hozása őt végre haza idézte, hova két évi künmulatása után Volage nevű hajón 1811. jul. 2-ik napján megérkezett. Egészsége nem szenvedett utazása által; noha két rendbeli kemény láza félbeszakasztá is azt. Magát egészen növényi dietára szorítá, 's bort sem iszik vala.

Megérkezése után csak hamar Newsteadre idézte őt anyjának terhes betegsége, kit kastélyához érve — már kimulva talált. E' veszteség nagy bánatot okozta neki; kivált azon érzés, hogy őt halála előtt nem láthatá; 's míg abbeli érzetei legélesebbek valának, kapá a' tudósítást, miképpen egy igen szeretett barátja Cam folyóba veszett. Nem sokkal az előtt esett ertésére egy más igen kedves emberének Coimbrában történt kimulása is. 'S imez egyetlen egy holdfordulásnak keskeny határa közt történt hármas bús esetenek kétségen kívül hatalmas befolyása volt lord Byron sebhedt érzéseire.

A' főlebb említett „angol költők és skót vizsgálók“ czimű munkájának bevégezése felé azt nyilatkoztatá volt a' nemes író,

hogy ezután a' Múzsákkal nem rég kötött ismeretséget félbeszakasztani szándékozik. 's hogy, csak ő egyszer a' stambuli minaretek, georgiai szüzek, 's a' Kaukaz hegynek fennségei havaitól szerencsésen visszatérjen, semmi a' világon őt többé nem kísérthetendi tollának ismételt felfogására. Azonban illyes feltételek ritkán tartatnak-meg! Ugyan is 1812-ben — „Child Harold zarándokságának“ két első éneke *) jelent-meg, olly benyomást teremtve az olvasó közönségben, mihez hasonlót a' jelen, vagy mult század lefolytában világot látott akármilly munkák alig mutathattak. Ezen időről mondta Byron, leveleinek egyikében: „egy reggel felébredtem, 's úgy találám, hogy híres ember vagyok.“

E' költemény — úgy mond Lake — mind ömlése, mind kivitelére nézve tán a' legsajátságosb az angol nyelvben. Nem hasonlít az inkább Beattie lantosához, mint az „elveszett paradicsomhoz“, noha amaz eszében forgott a' jeles írónak, midőn Child Haroldról legelőször gondolkodék. A' nagy költő, ki szabadon és tartalék nélkül magát lángesze ösztöneinek átadja, mint tett Byron e' különös teremtményének jobb jobb részeiben — olly egy szellemet mutat nekünk, melly mintha természet kezeiből küldetett volna ki a' föld 's emberek társaságai felett kóborolni. — Maga Shakespeare alá van vetve históriai 's társasági botlásoknak. De itt Byron összejárta az egész földet csupán önszellemének forgó szelétől ragadtatva. Hol csak egy erdő sötétlett, vagy egy palota villogott, szabad volt ott neki leszállítani szárnyalását. Rögön riad-fel ő magános álmaiból a' pusztaságnak elrejtett forrásai mellől, 's egyszerre leszáll népes városok zajába, vagy elhagyott vár-romok csendjébe. Minden, mi csak mostanság élt, valaha elpusztult, vagy minek ön magában ereje volt szenvedélyt éleszeni, — anyagává lön mindent felölelő énekének. Nincs ott sem időnek, sem helynek egysége, mellyek csak lelánczolnák őt — 's hegytetőről tetőre repülünk-el vele, toronyról toronyra, a' természetnek teljes magánya 's a' művészség egész pompája felett. Midőn évrázjoknak mult villányai neki igen homályos és színehagyottaknak tetszetek, akkor a' jelenkort dicsőítő fényes látmányokhoz fordult, 's az ősidők királyai és hódítóinak képei helyt adtak a' még fejedelmi méltóságban vagy száműzetésben élőknek. Byron erejének nagy része valóban e' forrásból eredett. Bizonyos egy rokonszenyben élt ő közlélekkel — néha egészen különözve tőle — néha ellene cselekedve — néha össze-

*) Child Harold's Pilgrimage két első énekének kéziratával barátját ajándékozza-meg. — Nem rég jelent-meg fordítása, melly igen jeles, Zedlitz bárótól.

vegyülve vele —: de minden időben, minden gondolatban és tetteiben ama közlélek vala fő szempontja. Szellemének nem volt szüksége visszatérni multra — habár gyakran tette is azt — hogy kedvencztárgyainak életet adjon a' földön. A' jelen volt a' lét, melyet ő festte. Az általa kimutatott tárgyakat emberek élő tisztelete jelezte-ki. Részébe jutott volt irni mind azon politikai történetekről, melyek olly szenvedélyes, olly köz sympathia tárgyai voltak. De különösen önérzéseinket mondotta ő el, gondolatban nyelv és szenvedélyben felemelten. Utazása — az első — nem volt öningerszülte műve egy azon társaságnak, mellyhez ő tartozott, részesülésétől magános bujdosásokban elkülönző léleknek, hanem inkább azon társaság szellemének általános elismerésében, 's az irántai engedékenységeben alapult.

Merész, hatalmas, és sajátságos szellemének Childe Harold minden sorában kitündöklő jelei az olvasó sokaságot mintegy megvillanyozák, 's egyszerre tettek Byron homlokára füzért, miért más lángeszűek olly hosszasan vitytak, 's mit olly későn nyertek. Megkülönböztetőleg vala ő helyezve hona szépművészei közé a' köz kikiáltás által, 's ugyan azok, kik zsenge próbatéiteit olly szigorúan bírálák, jöttek első, értebb munkáinak forró hódolással adózni; míg mások, kik Childe Harold érzeményeiben sok sajnost és megrovandót találtak, helybehagyásuk adóját vissza még sem tartóztathaták a' gondolatoknak ama mélységétől, a' kitételeknek ereje, hatalma, 's az érzeménynak azon energiájától, melyek a' z arándokságot lelkesitik. 'S így, minthogy mindnyájan bámulák a' költeményt, mindnyájan készek is voltak a' szerzőt ama hírnévre érdemesíteni, melly legszebb jutalma a' költőnek. A' bámultásnak illy érzetei között lépe-fel lord Byron teljesen a' világ színpadjára, hol élte folytaig olly jeles szerepet játszék.

Módjában, személyében, 's társalkodásában minden arra czélzott, hogy a' búbáj, mit körülte lángesze képzett, megtartassék számára; 's mind azok, kik társaságába juthattak, távul attól, hogy az ihlett költőt közönös halandóságra süllyedve találták legyen, sőt hó vonzódást érzének iránta, nemcsak számos nemes tulajdonai, hanem egy bizonyos titkos, magyarázhatlan, 's csaknem kínos kíváncsiságnak érdeke által is.

Igen jól tudatik — szóll másutt ez életirási lapoknak csak most említett kútfeje — milly tágan nyilvák a' társaságok ajtai Londonban tudományos érdem előtt, álljon bár az sokkal alább lord Byronén, 's: hogy „csupán köz szózat által tisztelettel megkülönbözte-

tettnek kell lennie, hogy valaki a' legelső körök szabad polgárává válják."

Magyarok Istene! mikor mondhatni-el ezt borult eged fölkeztjeiről? Mikor törend lángész magának útát az úgy nevezett kevélyek palotáiba? 'S az eredetiség, nemzeti sajátság, literatori érdemek valljon mikor leendnek a' fényes csarnokok 's lakoknak előszobáiban a' bebocsátatásról legjobban kezeskedő cimnevek? — Valljon tünend-e fel olly nap Buda-Pest Duna-nyálta palotái felett, melly a' népkoszorúzza Kisfaludyak, Kölcseyek, és Vörösmartyak felkent halantékait honos érdemökhöz méltólag üdvezelje?

Im, egy Lamartine fejedelmi pompával fogadtatik napkelet kontyosai között is; 's hol csak miveltebb körökben mutatja magát, összefut minden, ki kebelében szívet, porházában isteni szikrát sejt, 's csudálva hódol a' Múzsák lelkes fölkeztjének. 'S midőn mint légtengeren átvillanó Meteor tovább tetszik neki szárnyalni a' hírnök fellengő tollain, hézagot hagy maga után a' nemesb polgárnak érezni tudó szívében, 's a' lelkes hölgynek bucsúsohaja, a' szebb lelkű honleánynak Isten-veled-könyei 's a' büszke sajtók alatt szétszórandó hirlapoknak ezerei jelentik a' kíváncsilag lesekedő világnak: „hogy Lamartine eltűnt!“ az alatt, míg nálunk egy Kazinczy... ah! elhagyom innen e' fényes hasonlítás utórészét; — hiszen komor lenne az, 's csak fájna!

Byron lordnak a' lángész-pecsételte úti levélre szüksége ugyan nem vala, mert ő a' születésnek 's rangnak reászállott jogai-
val is birt; azonban az érdem, mellyet személyéhez 's társalkodásához a' lángész aggatott, sokkal felemeltebb nemű vala, mint leendhete az, mellyet csupán ama haszontalan kiváltságok adhattak volna. Az enthusiasmus, melylyel fogadva lön, minden képzetet felülmúló volt.

Igaz ugyan, hogy Byron sem tartozott ama szépművészeti emberek sorába, kikről elmondhatni, hogy: *minuit praesentia fama*: 's akár nemes külsejének tekintetét, akár pedig társalkodási szokásainak simaságát tekintsük, a' mivelte ember mindenhol és mindig kitűnt belőle. *)

Szenvedély és érzésnek kifejezésére alakított képe, — melly a' nagyon setét fűrtök és szemöldöknek a' világos és sokatjelentő

*) Bár tudományos embereink mindenikéről ezt lehetne mondanunk! Társalkodási könnyűség, mivelte külső, sima szeszélyesség, viseleti csin — 's t. e. „*elegantes nugae*“ — mellyek elmaradhatlan tulajdonuk a' felsőbb körökben kedvelve 's kedveltetve mulatni akaróknak — mondjuk-ki egyenesen — sokaknál hibáznak mieink közül. Némelylek azt hiszik, hogy a' zseni és különcz synonymák!

szemekkeli ritka egymásellentiséget mutatá — a' legérdekesebb [tárgyat] ajánlja egy physiognomusnak mestersége gyakorlására. Képének uralkodó bélyegét pedig egy mély és szokássá vált gondolkozás kifejezése tette, mely midőn érdekes vitatásokba ereszkedék, a' vonások leghirtelenebb játékának ada helyt elannyira, hogy jeles költőtársa Moore azokat egy szép alabastrom urnának finom faragásához hasonlítá, mely csak akkor látszik maga tökélyében, ha belülről van világítva. A' szeszély, vigasság, harag, vagy a' képét gyakran lelkesítő satyrai kedvélynek szikrái csupán egy esti társalkodása alatt könnyen úgy nézethettek ugyan idegenek által, mintha azok ábrázatjának szokott kifejezését tették volna (olly könnyeden és szerencsésen levén az mind ezeknek kijelentésére képezve): de azok, kiknek alkalmuk vala huzamósb ideig tanulgatni vonásait különféle körülményekben 's mind nyugodt, mind pedig felindult állapotokban, azok, mondom, jól tudák, hogy melancholia volt vonásainak sajátos kifejezése. Néha legvidorabb, 's legboldogabb pillanatait illyes andalgás árnyai szállák-meg; 's a' következő versek is egy a' köz vidámságot felhősítő búsongás átrepülő kifejezésének mentségére mondatnak iratva lenni.

Midőn a' szívből, hol a' bú eseng,
 Annak sötét árnya igen magasra költ,
 'S a' változó képnek felette leng
 Felhőzve homlokot, 's tőle a' szem megtölt. —
 Ne bánd a' majd leszállongó ködöt,
 Hajh! ismerik jajaim tömlőczüköt;
 Mejjembe rognak vissza a' rabok,
 'S vérezni látják csak csendes lakok.
 (Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Porretta. — A' sors gyakran csudálatos úton játsza legbecesebb adományait a' halandók kezébe. Ennek bizonyosága az ásványos forrásairól elhíresült Porretta fürdő 's gyógyhely, mely most Bolognától 34 mértföldnyire fekszik, hajdan pedig az Apenninok sorába tartozott, Sistojához közel a' toscani határokon. — Egy beteg ökör, melyet akarátja ellen kergettek természetvi vizsgálódásokra, találta-fel ez ásványos forrást, és ön tapasztalása után az embereket is megtanítá annak használására; mert azon időben — 1375-ben történt — még nem tartozkodék ott fürdőorvos. — Egy pórnak beteg ökre volt ez, mely sorvadásban annyira összeaszott, hogy leütésre sem tartá gazdája méltónak. Sokáig törte fejét a' pór, mint menekedhetnek-meg legkönnyebben gyógyíthatlan betegétől; végre bothoz nyult, 's azzal a' hű, tagjait alig mozdítható házi állatnak, végső gyógyszerül levegő-változtatást írt; végre egy utazást az Apenninoknak még akkoriban sűrű erdőségebe, vagy, mint ő vélé, az ott tanyázó medvek 's farkasok körmei közé. — Lankadtan ingott a' kór ökör az emberi társaság köréből (in luoghi lontani della conversazione degli uomini — mint a' kronika betűről betűre mondja) száműzetése helyére.

Lázás forróság és szomjúságtól epezstve vizet keresett, és segéd nélküli le-
rogyása előtt végre egy meleg forrásra talált, kén szagúra és sós ízűre. Gya-
kran és sokat ivott e' forrásból, 's minél többet ivott, étvágát mind inkább
érezte visszatérni, erősödött gyomra kettős erővel emésztett, 's rövid idő
alatt felüdülvén annyira meghizva, minő soha sem volt, régi urához 's istá-
lójába visszatért. — A' pór nem győzött e' változáson csudálkozni. Kémle-
lődni kezdett erdőbe járó ökre után, — melyet e' végre szabadságba helyezett —
hogy a' gyógymód titkát felfedezhesse. Végre a' forráshoz látja érkezni, mely-
nek kellemetlen szagú habjait mohón hörpölte az állat, 's egyedül ennek tu-
lajdonitá — mert más gyógyszert nem látott közelben — a' csudálatos fel-
üdülésnek bűv erejét, mely még beteg ökröt is képes meggyógyítani. — Ezen
túl, ha beteg szomszédjával találkozott, ki sovány volt, mint egykor mar-
hája, így szállítá-meg: „szomszéd, igyál a' hegytorkolatban felbuzgó meleg
kénköves forrásból, fogadok, felgyógyulsz! — Néd csak ökrömet, ennek
is az használt! — A' hely ismeretes, az okok hatalmasok voltak, 's a' példa
nyilvános; a' lakosok oda mentek, ittak 's meggyógyultak. — A' hír száj-
ról szájra ment, 's a' világ, — mely végre elismeré, hogy e' fontos felfede-
zést egy ökörnek köszönheti, — az erdőt irtani kezdé, utakat vágatott, 's
kunyhókat építtete. — Így állott-fel a' szenvedő emberiség javára a' most
világ szerte híres és sok fő rangú, gyógyulást kereső, vendégnek gyűl-
helye, a' porrettai fűrdő. (Pompeo Vizani, gentil' uomo bolognese, historie
della sua patria. Bologna. 1594.)

Marha-háladatosság. Angouleme környékén nem régiben egy tí-
zennégy éves fiút, ki ökröket őrzé, a' farkas megtámadá, és hosszasz bátor
tusa után véreben fetrengve rogyott-le az egyenetlen viadalban legyőzött fiú a'
farkas marásai alatt, midőn két ökör, mely eddig békével legelt, iszonyú or-
ditással a' farkasra rohant, 's előre feszített szarvakkal futásra kényszeríté.
Győzelmüket 's a' véreben uszó fiú szabadítását be akarák végezni, 's a' gyer-
mek oldala mellé állottak két felől; azután addig ordítottak, míg segéd ér-
kezék. Három év óta e' gyermek volt azon ökröknek őre, 's úgy látszik,
gondviseléséért kívántak háladatosak lenni.

Durranó nővény. Hallottak már olvasónéink valamit a' nővény-dur-
ranásról? — Visszatérésünk alkalmával Tunisra — így ír egy utazó — egy
fordulást tettünk, hogy bizonyos virágzó aloét megnézzünk. Tagadhatlanul
ez a' virág-világnak óriása, 's inkább hasonlít egy kis hajó arboczához, mint
virág-törzshez. — Nagy bajjal felmáztam szurós levelein csupja felé, hogy
kardommal néhány virág-leveleit lenyessem. A' lakosok azt állítják, hogy,
a' magtokok, fejér magvaiknak hegyén midőn felpattannak, ezt pisztolhoz ha-
sonló durranással teszik.

Jég-gyújtólencse. Egy czethalász minapában fölfedezé, hogy jég-
ből készült gyújtólencsével a' löport fellobbanthatni, 's a' t. — Ő maga, paj-
tásai kedvéért mindig azzal gyújt pipára. Ennek lehetősége abból megbizonyo-
dik, hogy a' közönséges gyújtó-üvegek is hidegen maradnak gyújtás közben.
Azonban, a' légkör ne legyen olly meleg, hogy a' jeget rögtön fölolvassza.

Ügyes szemorvoslás. Ritkán találhatni olly orvosi ügyességre,
minőt e' jegyzés említ. Uj-Yorkban midőn bizonyos dáma egy szál czéznáról a' cso-
mót igyekszik varró tüvel lebontani, a' tű elpattan, 's törött vége a' szem-
be hat. Kinjait a' szerencsétlenné leírni nem lehet. Több orvos hivatottat,
kik sikertelen próbáik után mind oda nyilatkoztak, hogy a' vasat kivenni

nem lehet. Végre Scudder híres szemorvos után küldenek, de már csak akkor, midőn félni kezdtek, hogy a' tühegy az agyvelőre megy, 's mulhatlan halált okozand, mi meg is történt volna. — Értésére adák az orvosnak, hogy a' vigasztalhatlan szülőknek egyedüli kívánata a' tőt, bár mi áron is, kikapni, csak hogy gyermekük élete megmenekedjék. Scudder megvizsgálván a' beteg szemet, néhány percz mulva egész biztossággal állitá, hogy a' vasat kivendí, a' szemnek kára nélkül. Fájdalom-enyhitő szert rendelt, 's midőn a' beteg annak hatását érezni kezdette, egy szerfölkött éles műszerrel igen kis hasítást tőn a' szemén, ezután erős mágnesset tartott a' szemhez, melylyel a' vasat olly közel huzá a' szem felső részéhez, hogy azt egy kis magnetizált fogócskával kivethette. Enyhitő szemvíz elhárítá a' gyuladást is, és a' fiatal dáma szép két szemével ismét olly barátságosan mosolyg, mint az előtt.

A' nap még is megy. — Mit Lalande gyanított, mit Herschel mint lehetségest megfejtteni igyekezett, t. i. a' napnak 's egész csillagrendszernek a' teremtés nagy ürege körül mozgását, az most Argelandér és Helsingfors tanítók által megbizonyodott, és egyszersmind a' helyet is, hova jelenleg mozgásuk intézve van, olly biztossággal határozták meg, melly hihetőleg csak vagy három foknyi hibát hagy maga után. Mindjárt is kivilágosodott, hogy napunk a' sebesebben mozgó csillagok sorába tartozik.

KÜLÖNFÉLE.

Ausztrália haladása. Ausztraliából következők irnak. — Sandwich szigetén a' benszülöttek számát, kik olvasni tudnak, jelenleg 23 ezerre teszik. Ezeken kívül vannak még 7—10.000-en, kik félig meddig olvasnak; az az, a' szentírásból némelly lelek-épületes részeket kibetűznek. Azoknak száma, kik valamit valóban tanulnak, legujabb időkben 50 ezerre ment. A' tudományos iskolák építése iránti terv végre annyira sikerült, hogy már létesülni kezd, és három tanító mintegy kizárólag csak azoknak elintézésével foglalkozik. A' tanulók száma 118-ra megy; tanulmányaik földírás, szentírás olvasása, számolás, háromszög mérés (trigonometria), honi nyelvbéli gyakorlás, és egy különös osztálynál a' görög nyelv tanulásának kezdete. Egy ifjú benszülött már több szép értekezést írt honi nyelven, 's közöttük néhány érdekes politiceit is. A' tanítványok közül már többen dolgoznak egy a' szigeten megjelenő hirlapba. Mult években egy hittárgyi hirlap alapított a' lakosoknak ebbeli hiánya tekintetéből olvasási vágyuk felgerjesztésére. Eleinte csak 1500 példány nyomtatott; de mihelyest ismeretesebb lett a' hirlap, 3000-re ment előfizetőinek száma. (Igy mi Magyarok ezeknél is hátrább volnánk, hollott nálunk, a' testvér Erdélyt is hozzánk számítva, 12.000.000 lakos közül egy politiceai hirlapunkat kivéve, nemhogy 3000 előfizető jőne bár mellyik szépművészeti folyóiratunkra, de 5—600-nál sem igen több.) Az új testamentomnak egy kiadása már elkelt; a' másik, magában 10.000 példányt foglaló, most van sajtó alatt. Egészben az utósó öt év alatt 30 millio lap nyomtatott Honoluluban, vagy is, évenként 6.000.000 lap.

Felfordult világ. Paris legnépesebb utczáinak egyikében következő felírás olvasható egy czimeren: „Fusils pour les femmes“ (lő-fegyverek nők számára), 's a' t. Ellenben egy varrónénál: „Corsets pour hommes“ (fűzővállak férfiaknak.)

EMLÉKMONDÁS.

Márvány.

Márványra festett pompa, kevély nevek!

Fényes hiúság képi, nagy oszlopok!

A' semmiség bús éjszakája

Csalfa világtokat elborítja!

VIRÁG.

Viszálkodás. — A' zsémbelődés, gyanú, pör, és vetélkedés, ingerkedés a' házban, szívben, háborút, gyűlöletet, utálatot 's végre megbomlást szerez.

KISFALUDY S. után K. H. K. J.

A' lélekismeret az egész emberi nemre az, mi a' szemérmesség a' nőnemnél. Kinek kebléből e' kettő száműzetett, annál a' valódi boldogság 's nyugalom is hasonló sorsot ért.

S. KAROLINA.

Gondolatok. A' rosznak kiírtását mindig magán kezdje mindenki.

Könnyebb az embereket idővel arra tanítani, mit nem tudnak, mint eltanítani attól, mit fonákul tudnak.

SZÁVICS.

Komoly rejtvény.

Sokféle színű szép szalag vagyok,
Millyet nem készít emberszorgalom,
Nem látsz lebegni még is hölgyeken,
Messzére nyúló díszes bolt vagyok,
De nem házádban 's büszke csarnokon.
Bájos színekkel birva díszlem én,
'S nem önté festő rám a' színeket.
Látsz, és egyébként létem' nem tudod,
'S hiába jönnél értem; engemet
Nem foghat-el kar, állok bár merőn.
Ború és fény teremtik létemet,
'S bár gyenge lényem, mint az árnyalak,
Vék'nyabb, mint pára, 's muló déli báb:
Mig életem tart, rendithetetlenül
Függök lebegve ég és föld között,
'S zúgó vihar 's vonuló vész felől
Támadva, állok, bár a' szél üvölt,
Villám fut, és mennykő dörögve csap.
Még is, ki zúgó vészben támadok,
Éltem 's halálom csendes, zajtalan,
'S ah! szép időm is tart csak percekig;
Mert egy felsőbb valóhoz köttetett,
'S támadva annak szép tekintetétől
Mulok viszont, ha arca elborul.
De majd megújul ismét életem,
'S így századoknak messze alkonyán
Túl kezdve életem' — föl-föltűnök én
Az embereknek kedves jel gyanánt.

Előbbi rejtvény: vérnász.

Figyelmeztetés. — E' lapoknak jelenleg folyó évnegyedi számaiból még lehet rendelni példányokat.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.